

ИВАН КРЪСТЕВ

ПРЕСЛЕДВАЧИ

chitanka.info

*Братовчед един — Младен
ни събра на имен ден.
Пихме оранжада. Пяхме.
Свечери се, закъсняхме.*

*— Хайде, какичко Светлано,
да се връщаме дома,
че излязохме отрано,
а и мама е сама!*

*Тръгваме към къщи пеш.
А след нас... върви младеж!*

*Кака в кърпичка се киска:
— Този пък какво ли иска?
Но... слова са тук излишни,
че не сме ни стогодишни,
ни сме грозни при това.
Трябва да се действа срочно! —
каза кака и нарочно
кърпата си изтърва.*

*Момъкът — и миг не чака,
а подаде я на кака.*

*После тръгна редом с нея
в здравината късна.
От градинската алея
нарцис бял откъсна.
Подари го на Светлана,
даже подръка я хвана...*

*На рождения си ден
пак покани ни Младен.
Песни. Оранжада. Смях.*

Аз отново закъснях.

*Бях без кака. И сама
се запътих към дома.
Бързах, че ме чака мама,
а и времето тече.
Изведнъж видях през рамо,
че след мен... върви момче!*

*Кърпичка в дланта си стискам:
„Този пък какво ли иска?
Но... слова са тук излишни,
че не сме ни стогодишни,
ни сме грозни при това.
Трябва да се действа срочно!“
Кърпичката си нарочно
пуснах в сухата трева.*

*Изтъних гласа си плах:
— Аз ли нещо изтървах?*

*Тези думи много значат.
Но не трепна преследвачът.
А с душа надменна рече
след призовния въпрос:
— Тая сополанка вече
кърпа имала за нос!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.